

ŠEST

Následující ráno se Carter probudil před radnicí na lavičce, kde strávil noc. Někdo ho přikryl hrubou starou dekou. Carter si sáhl na hrud'. Brašna naštěstí nezmizela.

Rozhlédl se po parku naproti přes ulici, jestli ho někdo nesleduje. Svěže zelený trávník se táhl několik bloků oběma směry. Přímo uprostřed trávníku stál velkolepý bílý altán. Ulice kolem parku lemovaly malebné barevné domy a nad dveřmi dosud zavřených obchodů visely rozmarné dřevěné cedule. Jedna měla tvar kozačky, další připomínala červenobíle pruhovaný bonbon a ještě další vypadala jako staromódní stříbrný klíč. Okolí bylo jako vymetené, pokud nepočítal několik

dobře oblečených lidí na ranní procházce, a nikdo se nedíval jeho směrem.

S úlevou viděl, že svítí slunce. Nemít domov je vždycky nejtěžší, když prší. Carter vstal, protáhl se a vyčůral se za keře. Něco mu zacinkalo v kapse kalhot. Sáhl dovnitř a vytáhl několik mincí. Musely pocházet od stejné osoby, která ho přikryla dekou. Ale od koho? Pak si vzpomněl: ti maníci od cirkusu. Nejspíš ho sledovali a snažili se ho přesvědčit, aby se k nim připojil. Jelikož nevěděl, kdo mu věnoval tu deku, složil ji a schoval pod lavičku pro případ, že by ji večer zase potřeboval.

Už chtěl vyhodit ten preclík tvaru písmene B z minulého večera, ale pak si to rozmyslel, nadrobil ho a podělil se o něj s hejnem holubů. Sám si taky několikrát kouzl. Aspoň z toho hrozného muže vzešlo něco dobrého.

Bez strýce Lišáka, který každý den rozhodoval, co se bude podnikat, Carter nevěděl, co by měl dělat. Mohl si zvolit vlastní osud. Měl by odjet z města, nebo zůstat? (Netušil.) Měl by se připojit k Bossovu zločinnému cirkusu? (V žádném případě.) Měl by vyhledat pana Vernona? (Kde by měl začít?)

Vytáhl z rukávu Vernonovu kartu a převrátil ji v ruce. Byla to obyčejná karta, ale při bližším zkoumání si všiml nepatrné nerovnosti. Zvedl ji na světlo. Opravdu, prostředkem se táhl téměř neviditelný ohyb.